

O.S.T.R., Ohh when

Mogę tu umrzeć za ten rap, za ten hip-hop, za rytm ten
I choć sama śmierć w sobie jest pomyłką w zamyśle
Pojmując statystycznie, kto nas zechce uleczyć?
W rękach karty życia trzymam, tylko niepotrzebne skreślić
To powietrze mnie męczy, układ w mieście pajęczyn
Każdy problem, żyjąc z ludźmi to w projekcie się piętrzy
Ten stres i zaniedbanie powodują nerwy
Gdy budzę się nad ranem, czuję się niepotrzebny
Nie chcę skończyć jak kolek, czy w garniturze Hołek
Bo największe sukcesy to się odnosi pod stołem
Lolek na drogę, kop w dupę na zachętę
Czy zdążę wszystko nagrać, jeśli wkrótce odejdę
Te pretensje nie do mnie, nie wymięknę jak Always
Bo nawet gdy zwariuję, to nie wepchniesz mnie w kołnierz
Życ oszczędnie, spokojnie, tak mnie nauczono w domu
Trzymając mic'a w dłoni walczę tu o honor ziomów
Za słowo do grobu, tu wiara w każdy wers
Bo szacunek ma do prawdy tylko ten co patrzy wstecz
Ten rap zamroził rtęć, jak i krew w twoich żyłach
Jeśli nie wiesz ile znaczy dla życia łakomych chwila
Sekundy do końca, wszystko tu traci kontrast
Przy stole się pytam czy to już ostatni obiad
Czy prowokacji korba i nieudany żart
Za te noce nieprzespane i wyuzdany skarb
To pochłania i co mam tak odejść tu bez pożegnania?
W kraju hipokrytów życie nie potrafi kłamać
Biorę ten bagaż, jak każdy w wyobraźni
Staram się te sprawy poukładać
W cierpliwość wyposażam każdy zmysł
Jeśli miałbym tu zniknąć to doprawdy nie dziś
Oddam wszystko by żyć, reagować na światło
Chłonać planety cykl z ziemi i czerpać bogactwo
Dużo nie chcę, usiądź, wiem, że tu powietrze
Nie najświeższe, rozluźnij swoje mięśnie
Nieznane mi zakłęcie na stres, ale mam kwiaty
Co wyrównają straty, bo ważne, że jest pięknie
Nie muszę być bogaty i nie będę
Chyba, że szczęście odpłaci za ten pręgierz
Stać w kolejce do nieba, ta prawda zbyt okrutna
Mogę stać w tej kolejce i nie doczekać jutra